

MVL-bustur 3. del

Written by superbruger

Tuesday, 06 October 2009

Middagspausen tilbringes på områdets brevduerrestaurant "Larhove", hvor mange af brevduerjerne i Antwerpenområdet, store som små, mødes søndag for at få drøftet lørdagens flyvninger igennem. Nogle må her give øl efter en stor sejr, mens andre i stedet hælder lidt vand ud af ørerne, men blot det at være sammen og få en snak om flyvningerne, ja, det tager helt givet toppen af de spændinger, der har været om lørdagen, så man er klar til ny kamp næste lørdag. Misundelse? Ja, for det ville være skønt med lignende forhold i Danmark.

Første besøg om eftermiddagen var hos **Johan De Belser i Berlaar**, kun fem km. fra stjerneslagene i Putte. Der ligger i øjeblikket en fremragende artikel om slaget på "Pipa". Slaget har i de senere år virkelig blandet sig med de store og i 2009 været provincial-vinder 2 gange. Vi var derfor klar over, at der ventede os en ny god oplevelse. Det kan nogle gange knibe for Henrik at få slagejerne til at fortælle om duerne, slaget og den måde de arbejder med duerne på, men det var bestemt ikke tilfældet her. Vi blev mødt af ikke mindre end en ildsjæl med meget stor lyst til at fortælle så meget, som muligt på så kort tid, som muligt. Han levede kun nødigt tid til Henriks oversættelser, og Henrik var da også helt forpustet efter besøget, og mente, at han nok var lidt maskingeværagtig.

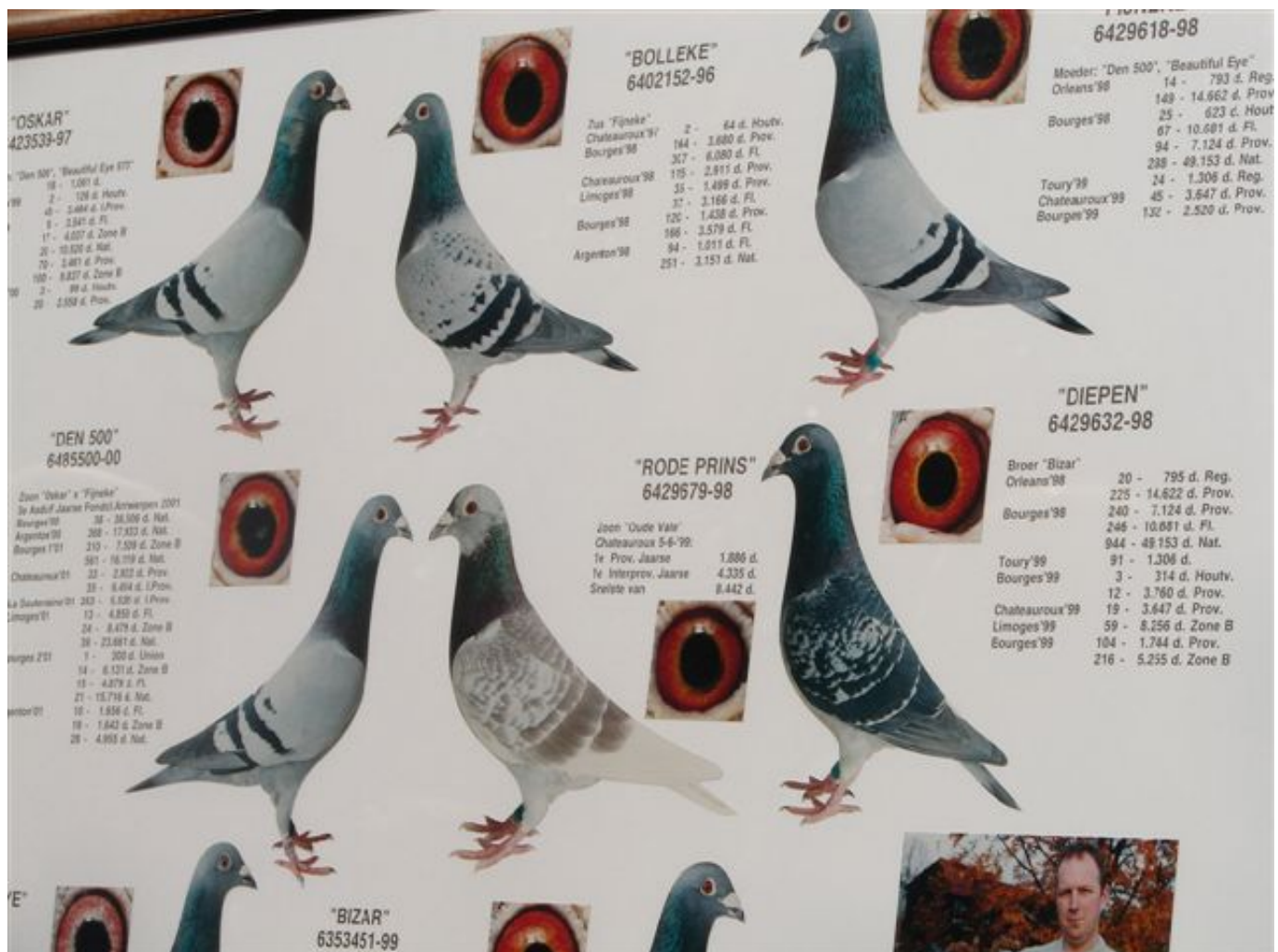

I må nok indrømme, at Henrik ser lidt betut ud, - næsten med foldede hænder.

Johan De Belser var foreløbig sidste skud på et familiedynasti, som i flere generationer havde arbejdet med brevduer, stort set dog kun på vitessen. Han var derfor opflasket med sporten og startede faktisk allerede som 3-årig sammen med sin far. I 1990 flytte han så til Berlaar og startede op for sig selv. Han flyttede nogle af vitesseduerne med, men ville arbejde hen imod at flyve 400 –

700 km. Et tilfælde fik ham da også sat i gang med det. Lige i starten fik han en tilflyverunge, som viste sig at komme fra Flor Engels, blot 5 km. derfra. Han kørte hen til Flor Engels med denne unge 5 gange, og om efteråret drog han så til Flor Engels for at se til ungen og måske forsøge at købe den. Den var imidlertid solgt til Taiwan, men den gamle Flor Engels kunne godt lide hans ærlighed og gav ham lov til at vælge to unger – gratis. Den ene af dem fik Johan aldrig noget ud af, men den anden blev en kanon. Der blev derfor købt nye unger hos Flor Engels de næstfølgende år, og de udviklede et fremragende venskab. De flyver nu i samme klub og er skarpe konkurrenter, hvor det ofte lykkes for Johan at besejre ”stjerneslaget”. De hygger sig imidlertid vældigt om søndagen på ”Larhove”.

Johan smækkede så et flot fotografi af sine stamduer op på flyvebrættet, så vi lettere kunne både se og forstå, hvilke duer, der er kernen på avlsslaget. Der flyder ca. 70 % Engels-blod i disse duer, mens resten er fra de gamle vitesseduer. For os, sådan lidt Flor Engels specialister, var det tydeligt at se på billederne, og da vi efterfølgende fik duerne i hånden, ja, så var vi ikke i tvivl om, hvorfra udgangsduerne var hentet, men disse her var altså udviklet af Johan De Belser, og det var meget befriende, at han ikke gav sig i gang med at fortælle om, at den her er efter "178", der her barnebarn på "De Witte" osv. Det hører vi alt for ofte fra kopislag, der har til formål at sælge duer. Her fortalte han om duerne, som han selv havde udviklet dem, og de var bare "klasse". På den videofilm, som jeg optog på turen, og som inden længe er klar til at blive solgt, er der billeder, som viser hans fremragende avlsduer in live.

Supersjernen er "Den 500", som har været fantastisk, men alle disse duer er faktisk lineavlet ind i hinanden, og den eneste, der ikke direkte holder Flor Engels design er den røde p. gr. af farven. Her er der krydset en due fra Van Hove Uytterhoeven ind.

Duer, som har fløjet store resultater hjem til slaget i Berlaar. Jeg er lige ved at tro, at dette slag ville være det bedste at besøge og gøre køb på, hvis man vil en tur til Belgien sammen med nogle kammerater i forsommeren. Han bruger selv vinterungerne fra avlsslaget, og de næstfølgende kan bestilles hos ham, og jeg tror til en overkommelig penge, i hvert fald i sammenligning med

berømthedernes priser. Føler man, at der er gået lidt koks i ens eget avlsarbejde, og man faktisk har lyst til at starte lidt op på ny, ja, så ville et køb af 10 unger fra avlsslaget her være en rigtig god løsning. Duerne er meget linieavlede, så de vil også være velegnede som enkeltindkryds. Så vær opmærksom på ham.

Han flyver med 40 enkemænd og 16 enkehunner på det ordinære system. Han har ca. 25 par avlsduer og næsten lige så mange ammeduer, så han har let ved at avle en flok vinterunger på over 100.

Alle duerne gik i voliere, så slagene havde hviletid. En metode, som mange belgiere anvender. Det kræver jo en del plads, men er også meget tidsbesparende.

Prisen på sensommerunger var 125 euro, men han havde ikke så mange tilbage, så det var begrænset, hvad Tommy fik solgt af papkasser.

Tja, jeg tror de fleste var knap så begejstrede for besøget her. Jeg har det anderledes. For mig var han dynamisk, og hans duer langt over middel, men sådan er vi jo forskellige.

Så træder Finn i auktion. Henrik plejer at være med her, men han er måske skræmt bort?

Johan De Belser havde altså også en "Cowboy" ansat, måske er det ham, der har jaget Henrik bort.

Foto til denne artikel: **Johs. Markussen og Poul Mc. Burnie.**

4. del kommer snart.

HJ.

Close Window